Derdin Ne İslamoğlu?

Diyanet İşleri Başkanlığının 12 Şubat 2016 tarihli Cuma hutbesinden bir hayli rahatsız olmuş **Mustafa İslamoğlu**. Bu rahatsızlığı kendi bünyesinde tahammül sınırlarını aşmış olmalı ki şahsî hesabından konuyla ilgili açıklama yapmayı eksik de etmemiş. Şöyle söylemiş kısaca; "Diyanetin bugünkü hutbesini yazan zat, **Tevhid** dini olan İslam'ı, Allah ile Peygamber'in ortaklaşa kurduğu limited şirketi zannediyor. Kella!!"[1]

Oysa hutbeye muttali olanlar, mezkur hutbenin Kur'an ayetleri çerçevesinde Allah Resulü'ne itaati vurguladığını göreceklerdir. Ne var ki sünnet dendiğinde nevri dönen İslamoğlu'nun hutbeyi hazmedemiyişindeki gerekçesi de şöyle "Allah peygamberini Vahyi tebliğ etsin diye gönderdi. Fakat rivayet tapıcıları, uydurdukları rivayetleri vahyin yerine koydular."[2]

Şimdi soralım bilcümle iz'ân ve insaf taşıyanlara; bu hutbenin neresinde Allah ile Peygamber'in limited şirketi şeklinde bir bağlarının olduğunu îmâ var? Bu hutbenin hangi satırı rivayet tapıcılığı, hangi cümlesi uydurulan rivayetleri vahyin yerine koymak? Halbuki hutbede Resule ittiba, rivayetlerden daha ziyade ayetler merkeze alınarak ispat edilmekte.

Fakat **İslamoğlu**'nun derdi başka. Asırlardır ehl-i sünnet hamuruyla yoğrulan bu toprakların saf ve arı zihinlerine **Sprenger**, **Sacy**, **Karl Pfander**, **Ernest Renan**, **William Muir**, **Ignaz Goldhizer**, **Snouck Hurgronje**, **Louis Massignon** gibi oryantalist zihinlerin katran karası sünnet perspektiflerini aşılama projesini tamamlamak istiyor belli ki. Ve görünen o ki; yetkinsizliği nedeniyle şu güne dek kaçamak güreşerek sürdürdüğü mücadele suretindeki mübadelesine büyük bir çelme işlevi görmüş bahsedilen hutbe. Bu yüzdendi etrafa saçtığı nefret içerikli ifadeler ve bundan ötürüydü ötekileştirme tavrıyla sarf ettiği tekfir cümleleri.

Aslına bakılırsa garipsediğimiz bir tepki değildi İslamoğlu'nunkisi. Yaşanan hadise büyüklerimizin bizlere öğütlediği bir gerçeğin tezahürüydü: "Heva ve bidat ehlini sünnetlerle tespit edin" diyordu büyükler.[3] Çünkü Kur'an, bünyesinde bir çok manayı barındırabilecek bir kitaptı. Bu yüzden şimdilerde tarihin çöp sepetini boylamış olan ehl-i bidat fırkaların hemen tamamı Kur'an'ı mesnet edinmişlerdi batıl görüşlerine. Elan ise sıra İslamoğlunda…

Ne var ki; Allah ile birlikte Resule de imanı emreden **Hadid 7**, Allah'ı sevme iddiasının Resule ittiba ile doğru olacağını ifade eden **Âl-i İmran 31**, Resule itaati emreden **Nisa 59**, Resule itaat edenin Allah'a itaat etmiş olacağını bildiren **Nisa 80**, Peygamberin insanlara temiz olan şeyleri helal ve pis olan şeyleri de haram kıldığını belirten **A'raf 157**, Ümmî olan Nebi'ye imanla birlikte ittibayı da emreden **A'raf 158**, Allah ve Resulü'nün haram kıldığı şeyleri haram kabul etmeyenlerle savaşılmasını emreden **Tevbe 29**, Bir işte anlaşmazlığa düştüğümüzde onu Allah ve Resulü'ne götürmemizi emreden **Nisa 59**, İnsanların o günkü şartlarda bir arazi mevzusunda aralarında çıkan anlaşmazlıkta[4] bile Peygamberi hakem kabul edip sonra da Peygamber'in verdiği hükmü içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın tam manasıyla kabullenip teslim olmadıkça iman etmiş sayılmayacaklarını bildiren **Nisa 65**, Peygamber

bize neyi verdiyse onu almamızı ve neyden de alıkoyduysa ondan sakınmamazı emreden **Haşr 7**, Allah ve Resulü bir işe hüküm verdiğinde inanan hiç bir mümin erkek ve kadının o işle ilgili seçim hakkının olamayacağını, Allah ve Resulüne karşı gelmenin açık bir dalalet olduğunu ifade eden **Ahzab 36** gibi naslar İslamoğlu'nun "**uydurulmuş din**" dediği hadis rivayetleri değildi elbette. Hepsi İslamoğlunca "**indirilmiş din**"in Kur'an ayetleriydi.

Peki neden teslim olmuyordu İslamoğlu? Neden inanmıyor, inanmak istemiyordu? Çünkü hevasına uyma vebasının kurbanı olmuştu kendisi. Peygambere uymayanın hevasına uyduğunu haber veren de Kur'andı zira.[5]

Ayrıca, Allah'ın peygamberini vahyi tebliğ etmesi için gönderdiğini söyleyip Kur'an'ın Peygambere bu vazifeyi hasretmediğini görmeyen ve Allah adına kendi indinden Peygambere rol biçen İslamoğlu'na hatırlatmış olalım:

Cenab-ı Hak Celle Celâluhû **Bakara sûresi 129. Ayet-i kerime**de Peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i anlatırken onun üç vazifesinden bahseder; Ayetleri okumak, kitabı öğretmek ve insanları tezkiye etmek. Dolayısıyla senin bahsettiğin vazife bu tasnifat içerisinde sadece birincisini karşılıyor. Peygamber Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem'in Kitâb'ı öğretme, açıklama[6] gibi bir vazifesi daha var unutma! İnsanları maddi ve manevi kirlerden arındırması anlamına gelen tezkiye vazifesi de ayrı tabi…

Allah Celle Celâluhû **İbrahim sûresinin 1. Ayet-i kerimesi**nde Peygambere hitaben "Elif, Lâm, Râ. Bu Kur'ân öyle büyük bir kitaptır ki, insanları Rablerinin izni ile karanlıklardan aydınlığa, her şeye galip ve hamde lâyık olan Allah'ın yoluna çıkarman için onu sana indirdik" buyurur. Bu da gösteriyor ki Allah Resulü'nün Kur'an tarafından tayin edilen yek diğer vazifesi de insanları karanlıklar misali cehaletlerden nur misali hidayete çıkarmasıdır.

Günah işleyerek kendilerine zulmedenler adına istiğfar etmesi durumunda da günahkârların Allah'ı ziyade affedici ve merhametli bulacaklarını ifade eden **Nisa süresi 64. Ayet-i kerime** de Peygamber Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem'in tebliğden gayrı bir çok vazifesi ve yetkisinin olduğunu göstermektedir.

Bitirirken şunu söylemiş olalım:

Bu satırlarımız **İslamoğlu**'nun sadrındaki inkâr hastalığına şifa olur mu? Hiç sanmıyoruz. Lakin bize canımızdan evlâ olan Allah Resulü'ne karşı başlatılan ve neredeyse tepki seviyesine varmış olan bu anaforda görüşlerimizi ortaya koyma adına bu açıklamayı gerekli gördük. Bu vesileyle, ülkemizin istikbalini hayli tehdit eden ve sünnetin kökünü kazıma amacı taşıyan mealcilik anlayışına karşı insanımızı bilinçlendirme adına hutbe yayınlayan Diyanete teşekkürü bir borç bilir, bu hususdaki çalışmalarının devamını beklediğimizi bildirmek isteriz.

---

[1] https://twitter.com/mustafaislamogl/status/698086984728899584

[2] https://twitter.com/mustafaislamogl/status/698502988579651584

[3] Darimi, Sünen, Mukaddime, No: 119

[4] İbn Kesir, Tefsiru'l-Kur'âni'l-azim, IV/141 Müessesetu Kurtuba, 2000, B.I

[5] Şûrâ, 22

[6] Nahl, 44